

1985 28/6 19: I. Beh. af F. t. L. om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug m. v. 1986

anvendt paa en saadan Maade, at man der- ved paa kunstig Vis hæver Jordprisen. Skal det undgaas, føler jeg mig overbevist om, at det er ganske nødvendigt, at denne Ekspropriationsbestemmelse bliver vedtaget. Yderligere vil jeg gerne tilføje, at jeg har den bestemte Opfattelse, at hvis ikke denne Bestemmelse bliver vedtaget i dette Lovforslag, kan man godt helt undlade at tale om eller vedtage dette Lovforslag, thi efter min Mening vil det ikke faa den Værdi, det skal have, medmindre Ekspropriationsbestemmelsen kommer til. Der er blevet sagt nede i Folketinget, at vi har Jord nok, saa at der ingen Grund er til at gaa til en saa streng Bestemmelse som Ekspropriation. Det er jo rigtigt nok, at vi har Jord nok, og dette Lovforslag skaber ikke yderligere Jord; men det, som Lovforslaget skulde drage Omsorg for, var, at man ikke ved disse Foranstaltninger, hvorved man skaffer en hel Del Købere frem, som har bedre Betingelser for at være Købere af Jord end andre, er med til paa kunstig Vis at hæve Jordprisen.

Saa er der nogle Bestemmelser med Hensyn til Ekspropriationen, som jeg ikke skal komme videre ind paa, Sikring for, at man for det første, hvis der bliver Tale om Ekspropriation, skal tage den Jord, som bliver daarligst drevet, og kun skal begynde med Ekspropriation ved de noget større Ejendomme, ligesom der ogsaa skal tages Hensyn til Vurderingen. Ved Ekspropriationen skal man som Grundlag benytte Vurderingen af 1916, og det er Vurderingsraadene i Kommunerne, der skal afgøre, hvilken Pris Jorden skal sættes til; men denne Afgørelse kan indankes for Overskyldraadet. Jeg mener, at der i det hele er taget saadanne Forholdsregler, at man er nogenlunde sikret imod, at denne Bestemmelse misbruges.

I tredie Afsnit er der ligeledes opstillet visse Betingelser for at komme i Betragtning ved Anskaffelse af Jord fra det offentlige Side. Endelig er det bestemt, at de Arealer, der bliver indvundet ved disse Foranstaltninger, skal udbydes paa samme Vilkaar som Præstegaardsjorden og i Henhold til det Lovforslag, der er fremsat her i dette høje Ting i Oktober Maaned, men som endnu ikke er naaet til anden Behandling, det Lovforslag, som hedder: Forslag til

Lov om Vilkaar for Bort salg af Jorder i offentligt Eje. Disse Lovforslag hænger for saa vidt nøje sammen med hinanden, og jeg mener ikke, at dette Lovforslag kan vedtages, i hvert Fald ikke Ekspropriationsbestemmelsen, medmindre man faar Sikkerhed for, at Lovforslaget om Bort salg af Jorder i offentligt Eje ogsaa bliver vedtaget, thi det er efter min Mening Forudsætningen, at vedkommende, som kommer i Besiddelse af Jord, man har skaffet til Veje ved Ekspropriation i Henhold til Bestemmelsen i § 4, ikke skal opnaa nogen som helst Fordel ved, at Jorden paa anden Vis yderligere stiger i Pris, naar det ikke er ham selv, som har været medvirkende dertil. Naar man tager Jorden fra en og overlader den til en anden, maa man være sikker paa, at den anden, som faar Jorden til Brug eller Eje, ikke kan benytte Jorden i Spekulationsøjemed og ikke kan vinde Fordel ved Foranstaltninger, som han ikke selv har været med til.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling. Lovforslaget maa ses i Forbindelse med de andre Lovforslag, som dels er fremsatte her og dels i Folketinget. Jeg vil meget haabe, at vi til syvende og sidst maa naa saa vidt, at disse Lovforslag samlet maa kunne blive vedtaget i denne Samling, inden Rigsdagen kommer hjem til Efteraaret. Jeg ved meget vel, at Sommersamlingen ikke er saa god til saadant Arbejde som dette, men jeg har alligevel det Indtryk, at man fra alle Sider er enig om, at Forholdene er i høj Grad vanskelige, og jeg vil meget henstille til dette høje Ting, at man bestræber sig for at behandle Lovforslaget hurtigt, thi ellers risikerer man at komme for sent, og det skulde vi nødiggøre i dette Tilfælde. Jeg tror, at Forventningerne til disse Lovforslag er saa store ude i Befolkningen, at man let løber en Risiko ved at sidde dette Krav overhørig. Alle vi, som er fra Landet, er ikke blinde for, at det er ganske umuligt for Folk, som ikke har andre Midler end dem, de har tjent ved at arbejde i andres Tjeneste, at faa deres egne Hjem ude paa Landet, og naar man ikke kan anvise disse Mennesker Arbejde andre Steder, synes jeg, at Kravet for Øjeblikket er saa stærkt, at jeg meget maa anbefale, at man saa vidt